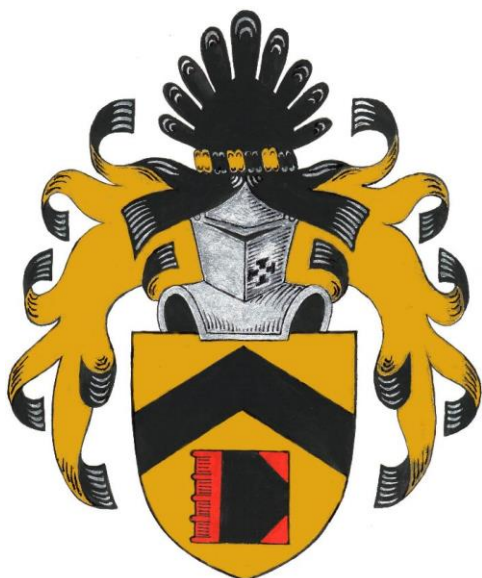

Hintikka-Suku Ry

**SUKUSEURAN
TIEDOTUSLEHTI
1 / 2021**

Kuvat: Pihla Hintikka Pariisissa; Pihlan ja Joonas-veljen lapsuuden rakkain puuhapaikka oli mökkitieturi Kallavedellä; Leena Hintikan häät Vanginpäässä 9.7.1994. Kannen kuva: Jonne Räsänen / Otava 2019

Pihla Hintikka: Hetken Pariisi on meidän (Otava)

Taide- ja muotimaailmaan sijoittuva, ahmien luettava esikoisromaani kunnianhimosta, haaveista ja elämän suurimmista tragedioista.

Taidepiirien lahjakkuudet haistava tryffelinä, juorulehden epätoivoinen muotitoimittaja ja keltanokkainen suomalaismalli. Kolme naista ja kolme erilaista elämää Pariisissa. Kun ikonisen Lemay-muotitalon omistaja ehdottaa Chevalierin taidegallerialle yhteistyömallistoa, naisten kohtalot riskeävät.

Pihla Hintikan esikoisromaani on rakkauskirje Pariisille, tähtipölyn ja tuhansien mahdollisuuksien kaupungille. Samalla kirjailija naulaa näkyviin myös kaupungin pimeän ja vaarallisen puolen, sen mitä tapahtuu, kun valta päihdyttää ihmisen.

KIRJAILIJA PARIISISSA

Pihla Hintikka tunnetaan toimittajana, joka kirjoittaa suomalaisiin lehtiin, muun muassa Helsingin Sanomiin, kotimaisiin aikakauslehtiin ja matkajulkaisuihin. Hänen fiktiivinen esikoisromaaninsa, *Hetken Pariisi on meidän*, julkaistiin 2020 ja sai hyvän vastaanoton. Eikä se jää ainoaksi. Uusi kirja on suunniteltu ja kirjoitusvauhti on päällä. Toimittajana hän on erikoistunut kulttuuri- ja matka-aiheisiin, henkilökuviin ja kuvaamaan erilaisia elämäntapoja. Pariisi itsessään antaa paljon aihetta niin toimittajalle kuin kirjailijallekin.

Kirjoittaja ja haastattelija: Kirsti Hintikka

Miksi Pariisiin?

Pariisi on aina kiehtonut minua, mutta myös ranskankieli ja ranskalainen kulttuuri, Pihla sanoo. -Ilahduin, kun aloitin mediatutkimuksen ja luovan kirjoittamisen opinnot Turun yliopistossa ja huomasin, että yliopistolla oli suora opiskelijavaihto-ohjelma Sorbonnen yliopiston kanssa. Hain sinne ja lähdin vuonna 2005 Erasmus-vaihtoon Pariisiin opiskelemaan elokuvatiedettä. Sen jälkeen reissasin Suomen ja Pariisin väliä monta vuotta, kunnes asetuin lopulta Pariisiin. Opiskeluaikana kirjoitin jatkuvasti freelancerina artikkeleita kotimaisiin aikakauslehtiin ja työskentelin myös useampana vuotena peräkkäin kesätoimittajana Helsingin Sanomissa. Olen myös käsikirjoittanut kaksi koko perheen teatterinäytelmää. *Putte-possun nimipäivät* ja *Putte-possu ja Fantin aarre* esitettiin kesällä 2008 ja 2009 Raahen teatterissa.

Miksi kirjailija?

Kirjoittaminen on minulle luonnollinen tapa jäsentää maailmaa. Fiktiota kirjoittamalla pääsen tutkimaan sellaisia minua askarruttavia ihmismielen ja yhteiskunnan asioita, tunteita ja muutoksia, joiden pohtimiseen eivät toimittajan työ ja artikkelin mitta aina riitä. Todellinen haluni ja päämäärätietoinen pyrkimykseni kirjoittaa proosaa syntyi luovan kirjoittamisen

opinnoissa Turussa yli kymmenen vuotta sitten. Vaadittiin kuitenkin vielä aika monta Pariisin-vuotta, ennen kuin aloin aktiivisesti kirjoittaa esikoisromaaniani. Kirjoitin käsikirjoitusta toimittajan työni ohella, lähinnä iltaisin, öisin ja lomilla. Se vaatii kärsivällisyyttä ja pitkäjänteisyyttä, sillä romaanin kirjoittaminen on konkreettista työtä siinä missä muukin työ, eikä voi olla varma, tuleeko käsikirjoituksesta koskaan oikea romaani ja julkaiseeko sitä kukaan.

Minulla oli kuitenkin sanottavaa ja romaani muhi mielessäni pitkään. Keräsin materiaalia ympäriltäni, sillä olin Pariisissa päätynyt tarkkailemaan sisältä käsin paikkoja, joihin monilla ei ole pääsyä. Muotiartikkeleita kirjoittaessani tutustuin alan ihmisiin ja muotimaailma tuli vuosien varrella läheiseksi. Päädyin myös välillä tekemään mallintöitä, mikä tarjosi toimittajan töiden ohella mielenkiintoisen position tarkkailla muotialaa ja sen lainalaisuuksia. Siitä kaikesta sain herkullista materiaalia fiktion kirjoittamiseen.

Työstin käsikirjoitusta noin viisi kuusi vuotta, ennen kuin tarjosin käsikirjoitusta parille kustantajalle. Otavan kustannuspäällikkö Salla Pulli näki kirjassani potentiaalia ja ryhtyi opastamaan ja kannustamaan minua. Esikoisromaanini julkaistiin alkukesästä 2020, keskellä Pariisin ensimmäistä ja erittäin tiukkaa koronaeristystä.

Mistä romaani kertoo?

Romaanini kertoo naiseksi kasvamisesta ja siitä, miten meitä naisiksi kasvatetaan. Se sijoittuu aika tiukkarajaisesti etuoikeutettujen muoti- ja taidepiireihin, ja sillä on kolme päähenkilöä: taidegalleriaa pyörittävä nelikymppinen Elena, juorulehden muotitoimittajana työskentelevä kolmekymppinen Ines ja pari-kymppinen suomalainen vasta Pariisiin saapunut malli Alma. Heidän näkökulmiensa kautta kuvaan naisen roolia nyky-yhteiskunnassa ja siihen liittyviä erilaisia paineita ja odotuksia. Vuoden 2015 Pariisi kohtalokkaine terrori-iskuineen on myös yksi kirjan päähenkilöistä.

Halusin kuvata Pariisia realistisesti, sen kaikkine puolineen. Pariisi on yhtä aikaa hohdokas, kaunis ja lumoava, mutta se on myös samalla karu, synkkä, eriarvoistava, epätasa-arvoinen ja monenlaista kurjuutta täynnä. Halusin korostaa tätä myös tavassani kirjoittaa. Pyrin kirjoittamaan romaanin, joka olisi yhtä aikaa kepeä ja vakava, sillä mielestäni ne eivät sulje toisiaan pois.

Kirjani sai ilmestyessään hyvän vastaanoton. Siinä kuvatut terrori-iskut järkyttivät ja koskettivat lukijoiden maailmaa, jota taas rajoittivat koronan takia säädetty matkustuskiellot. Ehkä romaanini tarjosi ilmestymishetkenään lukijoille hyvän tavan matkustaa pois omasta arjesta, kun matkalle ei voinut itse lähteä, sekä mahdollisuuden pohtia sitä, kuinka terrori-iskut tapahtuvat aina keskellä jonkun omaa elämää ja arkea, yhtä yllättäen ja brutaalisti kuin kenelle tahansa tavalliselle ihmiselle, Pihla pohtii.

Kirjoitin tämän romaanin, sillä muotimaailmasta kirjoitetaan mielestäni aina joko konventionaalisen romanttisesti tai sitten pelkkiin epäkohtiin keskittyen, aivan kuin se ei olisi niitä molempia yhtä aikaa. Aiheena sitä on vieroksuttu pinnallisena, vaikka sen kautta voi käsitellä monenlaisia yhteiskunnallisia ongelmia. Vaikka muotia tykätään usein halveksia ja sitä hyljeksitään nuorten naisten turhuutena, se vaikuttaa arkeemme enemmän kuin

kuvittelemmekaan. Monet ihailevat muotimaailmaa ja ilmaisevat itseään pukeutumisella, ja muotimaailman luomat kuvat naiseudesta vaikuttavat käsityksiimme esimerkiksi hyväksytystä ulkonäöstä, halusimme tai emme. Halusin kuvata kaikkia niitä ristiriitaisia tunteita, joita muodin maailma herättää, ja kuvata niitä ihmisiä, jotka sen sisäpiirissä ponnistelevat.

Muotimaailman asetelmat ovat todella epätasa-arvoisia ja epäkohtia on hyssytelty vuosikausia. Niitä on syytä pohtia vakavasti. Vaikka muotia suunnitellaan suurelta osin naisille, suurin osa luovista johtajista, muotikuvaajista, mallitoimistopomoista ja bisneksenpyörittäjistä on aikuisia miehiä. Kuvissa esiintyvät mallit taas ovat usein tosi nuoria ja vielä alaikäisiä, ulkomaalaisia ja kielitaidottomia tyttöjä ja poikia, naisia ja miehiä, jotka joutuvat helposti valtaapitävien hyväksikäyttämiksi sallivan ilmapiirin ja valtaapitäviä tukevien rakenteiden vuoksi.

Tietokirjoja ranskaksi

Olen kirjoittanut ja julkaissut myös kolme feminististä tietokirjaa ranskaksi. Ne käsittelevät raskautta, vanhemmuutta ja kasvatusta ja kannustavat tulevia ja tuoreita vanhempia taistelemaan sukupuolten tasa-arvon puolesta. Kirjat antavat tietoa raskauteen, vanhemmuuteen ja kasvatukseen liittyvistä sukupuolittavista rakenteista ja kulttuuriin juurtuneista asenteista ja stereotyyppioista, jotka rajoittavat lasten ja usein myös heidän vanhempiensa vapautta olla sellaisia kuin he ovat. Kirjat kannustavat ranskalaisia vanhempia ajattelemaan omia tyttöyteen, poikuuteen, äitiyteen, isyyteen, raskauteen tai perheeseen liittyviä normejaan, jotka saattavat ohjata elämää ja kaventaa omaa liikkumavaraa.

Kirjat on kirjoitettu helposti lähestyttävään muotoon, niissä sinutellaan lukijaa ja niissä on huumoria. Tarkoituksena on, että ne tavoittaisivat mahdollisimman paljon yleisöä, myös ne yhteiskuntaluokat, joilla ei välttämättä ole pääsyä sellaiseen koulutukseen, kulttuuriin tai

ilmapiiriin, jossa sukupuolten välinen tasa-arvo on itsestään selvä asia, Pihla kertoo.

Ranskalainen kasvatus on vielä kaukana pohjoismaisesta tasa-arvoisesta kasvatuksesta. Ranskassa on paljon asenteita, jotka ohjaavat suhtautumista tyttöihin tai poikiin ja päättävät heidän puolestaan, mikä heille on sallittua ja mikä ei. Työnsarkaa on silti myös Suomessa. Tutkijat ovat todenneet, että sukupuoli-rooleihin liitetyt stereotyyptit ja normit kaventavat lasten mahdollisuuksia tulla sellaisiksi ihmisiksi kuin he haluavat tulla.

Moni ei vielä ole hoksannut, että sukupuolten epätasa-arvo aikuisiällä eri ammasteissa, palkoissa ja vaikka vanhemmuudessa ei synny tyhjästä vaan sille luodaan pohja jo lapsuudessa. Epätasa-arvoiset asenteet opitaan ja niihin kasvetaan, ellei niitä opita kyseenalaistamaan. Jos tyttöjä kannustetaan pienenä lähinnä hoivaamaan, olemaan kilttejä ja ilmaisemaan tunteitaan ja poikia taas rohkeuteen, ottamaan tilaa ja käyttämään fyysistä voimaa, ne vaikuttavat myös aikuisiällä siihen, mitä he todennäköisesti pitävät hyväksytyinä tapoina olla miehiä ja naisia. Kyllä tyttöjen ja poikien pitää molempien saada ottaa tilaa ja hoivata ja olla vahvoja, herkkiä, päämäärätietoisia ja empaattisia ilman että mihinkään näistä ominaisuuksista liitetään sukupuolitettua leimaa.

Miltä tuntuu kirjoittaa ranskaksi?

Journalistina asiatekstien kirjoittaminen eri kielillä sujuu hyvin. Kaunokirjallisuus taas on eri asia. Se kumpuaa syvältä ja minulle on luontevinta ilmaista itseäni äidinkielelläni. Vaikka ranskankielentaitoni on hyvä, en vielä tässä vaiheessa uskaltaisi kirjoittaa fiktiota ranskaksi. Mutta ehkä se päivä koittaa vielä. Ajatus on kyllä kiehtova. Uusi kieli avaa nimitäin aina uusia maailmoja ja uudenlaisia tapoja sanoittaa maailmaa, ihmisiä ja elämää.

Mitä Hintikka-suku sinulle merkitsee?

Hintikka-suku on minulle läheinen kesämuistoissani. Vanhempien loma-ajat vietimme

Veikko-ukin ja Elsa-mummin mökillä Siilinjärven Vuorelassa Kallaveden rannalla. Haluan käydä siellä edelleen kesäisin perheeni kanssa. Ukin suunnittelema ja rakennuttama mökki ja sauna ovat vieläkin käytössä ja hyvässä kunnossa. Siellä tunnistan sukupolvien ketjun: ukki ja mummi, isä ja äiti, veli sekä minä nyt ranskalaisen mieheni ja 7- ja 3-vuotiaiden lasteni kera.

Kesälomilla lapsuudenperheeni tutustui usein Itä-Suomeen. Kuljimme lasten touhumaissa sekä museoissa ja taidenäyttelyissä, muun muassa Savonlinnassa ja Punkaharjun Retretissä ja totta kai myös Kuopiossa.

Konneveden Vanginpään vierailut ovat jääneet kauniina muistoina mieleeni. Iso maalais-talo piharakennuksineen ja eläimineen kiinnosti minua pienenä kovasti. Siellä tapasimme myös serkkuja ja pikkuserkkuja. Muistan hyvin esimerkiksi Vanginpäässä järjestetyt pikkuserkkuni Leenan isot perinteiset maalaishäät. Erityisen vaikuttavaa oli pikkutyttönä tutkia salin seinällä ukin sodassa kaatuneiden nuorten veljien sotilaskuvia. Ne ovat jääneet pysyvästi mieleeni.

Vanginpäässä vietettiin myös kesäisin 17. heinäkuuta Ossin-päivät, jolloin Tapio ja Maisa avasivat kotinsa ja kutsuivat lähisuvun juhlimaan isäni veljeä Ossia. Silloin oli serkkuja ja pikkuserkkuja koolla runsaasti. Iloa, naurua, laulua, tarinoita, ja leikkimielisiä kisoja riitti. Syötiin lohisoppaa isoista kattiloista ja Maisan leipomaa leipää ja suklaakakkua. Illalla Ossi grillaili pihvejä ja makkaroitu Vanginlammella Lampihotellissa. Siellä saunottiin ja uitiin ja pihalla istuttiin ja juteltiin nuotion ympärillä.

Hintikoiden sukupäivillä kävin perheeni kanssa pari kertaa, mutta olin silloin vasta 3-4-vuotias ja muistikuvani sieltä ovat hataria ja irrallisia. Muistan silti tunteen jonkinlaisesta suuremman ja laajemman perheen tärkeästä kokoontumisesta, vaikka en sen ikäisenä ymmärtänyt, mistä oli kyse. Ehkä tunnistin silloin Seppo-isässäni (1948-2007) jotakin erityistä kunnioitusta tapahtumaa kohtaan. Hän

arvosti sukukokoontumisia paljon ja sukujuuret olivat hänelle hyvin tärkeitä. Ja ovat ne tärkeitä nykyään myös minulle ja myös veljelleni Joonakselle. Meille hankittiin aikoinaan Hintikka-viiri, jota käytetään kesämökillä edelleen. Äitini Kirsti Hintikan kirjahyllystä Raahesta löytyy pöytälippu ja sukuteokset Suur-Rautalammin Hintikat I ja II. Sukuseuran lehti on tullut perheellemme vuosia.

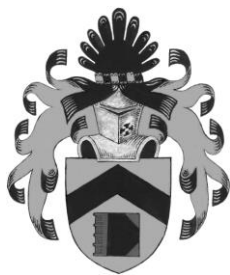
Oletko nyt pariisilainen?

Olen asettunut Pariisiin, sillä minulla on täällä koti ja perhe, puoliso Tom sekä lapset Anton ja Thelma. Minulla on silti koko ajan jalka oven välissä Suomeen, sillä teen työtäni suurelta osin suomeksi. Haluan myös käydä mökillä joka vuosi. Kaipaen sinne usein, koska rakastan meidän mökkiä, sen historiaa ja kaikkia niitä muistoja, joita sinne liittyy. Ja ajatella, että siellä minä ja lapseni kävelemme nyt samoja polkuja kuin aikoinaan ukkini, mummini ja isäni, ja katselemme vaihtuvaa järvimaisemaa joko laiturinnokasta tai saunan lauteilta. Siellä mökin, metsän ja järvimaiseman hiljaisuudessa kuulen myös ajatukseni parhaiten ja löydän aina kirjallisen luovuuteni lähteille.

Lapseni tykkäävät myös käydä mökillä ja tutkia luonnon ihmeitä. Se tuo hyvää vastapainoa vilkkaaseen metropoliarkeen Pariisissa. Minulle on myös tärkeää tavata äitiäni ja veljeäni mökillä ja Raahessa sekä esimerkiksi serkkujani Annaa ja Nooraa Helsingissä.

Tällä hetkellä kirjoitan toista romaaniani, joka sekin kertoo Pariisista ja naisista, mutta näkökulma on toinen kuin esikoisromaanissani. Viihdyn Pariisissa hyvin niin kauan kuin pääsen myös säännöllisesti käymään Suomessa. Pariisi on inspiroiva kotikaupunki, jossa on mieletön määrä kulttuuria, taidetta ja elämää, ja jossa suomalaisuus on valttikortti. Vaikka olen integroitunut Pariisiin ja ranskalaiseen kulttuuriin, olen silti iloinen, että voin tutkailla niitä suomalaisena, pienen etäisyyden päästä.

Olen myös havainnut, että Hintikka-nimi kiinnostaa ranskalaisia. Monen mielestä se on eksoottinen ja kaunis sukunimi, mutta eivät he sitä tietenkään osaa oikein ääntää. Ranskalaisen suusta se kuulostaa pikemminkin tältä: *in-tika*.

HINTIKKA-SUKU RY

Perustettu 3.8.1985 Rautalammillä

HINTIKKA-SUVUN TIEDOTUSLEHTI: nro 48 – 1 / 2021

Puheenjohtaja ja päätoimittaja

Harri Pirkkalainen
Puh. 0505118122
harri.pirkkalainen@gmail.com

Toimitussihteeri ja taitto:

Maria Pirkkalainen
maria.pirkkalainen
@gmail.com

Tätä lehteä tekemässä olivat:

Jukka Hintikka
Kirsti Hintikka
Matti Hintikka
Timo Kalliola
Elisa Mäkinen
Harri Pirkkalainen
Reijo Rantanen

LEHDEN SISÄLTÖ

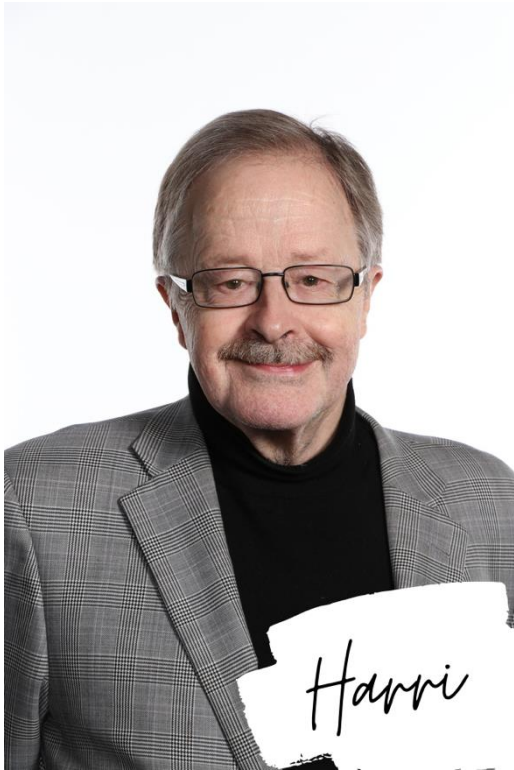
Kirjailija Pariisissa.....	2
Lehden toimitus	7
Päätoimittajan tervehdys	8
Sukuseuran tapaamiset 2022	9
Matti Hintikan kolumni.....	10
Mistä tulit, Hintikka	12
Storckovius-Hintikka	15
Sukukokousraportti	20
Vierailu Häähninmäelle	21
Reijo Rantasen tervehdys	22
Vierailu muistomerkeille.....	24
Jäseninfo	25
Kuvia	27

Paino ja postitus:

LaserMedia Oy
Pamilonkatu 1
80100 Joensuu
Puh. 0105482400
www.lasermedia.fi

PÄÄTOIMITTAJAN TERVEHDYS

Meillä kaikilla on erilainen suhde juuriimme. Perhe ja sukulaiset saattavat asua maantieteellisesti kaukana toisistaan. Myös perhemuodot vaihtelevat: esimerkiksi uusperheissä, adoptio- ja sateenkaariperheissä yhdistyvät biologinen ja sosiaalinen suku. Useilla meistä tulee tarve pohtia ja peilata omaa elämänsä suhteessa omiin juuriin jossakin elämänvaiheessa. Sukupolvien tarinat ovat jääneet nykypäivien kiireiden ja tulevaisuuteen kurkistamisen varjoon. Kunnes kiinnostus syystä tai toisesta herää. Eräiden tunnettujen julkisuuden henkilöiden sukujen saloja selvitti MTV-kanavalla Marja Hintikka omassa ohjelmasarjassa *Sukuni salat* alkuvuodesta 2021.

Ennen oli Toppelius, Maamme kirja, Suomen Heimot ja kouluissa laulettu maakuntalaulut. Nyt on liikkuvat ja sekoittuvat sukupolvet ja kotiseutujensa tapahtumissa vierailevat kesäasukkaat. Maakunnat ja niiden uudet

symbolit. Maakuntien ominaista laatua kuvaavat paikallisesti valitut nimikkoeläimet, linnut, kalat, kukat tai kivet. Liisa Lauerman *Suvun jäljillä* (Kirjapaja 2021) -kirjassa esitellään mielenkiintoisia metodeja henkilöille, jotka haluavat selvittää omaa sukutaustaansa.

Lauerman kirjassa matkaillaan omaan historiaan monia polkuja hyödyntäen. Voidaan piirtää sukuviuhka: omat sukupolvet, suvun ammatit, symbolit. Kysytään tunnetko sukusi muuttuvia maisemia, muistojen taloja, puutarhoja, rakennukset sukuhistorian maamerkeinä, elämää vuoden aikojen syklissä. Esineet ja tekstiilit voivat tuoda viestin menneiltä ajoilta kuten myös musiikki äänimaisemana. Elämä vuoden aikojen syklissä. Talvea etsimässä, kesämökillä, merkkipäiviä kalenterissa, joulunaikaan.

Mikä on Hintikoiden sukumaisema?

Sukuvaakunassamme on omat symboliset väriinsä. Sydänmaa-Hintikasta aikanaan kaikki alkoi 1500-luvulla. Siitä lähteviä sukuhaaroja ovat Matoniemi, Vanginpää, Rauhala, Majolampi, Kellomäki, Pakarila, Kolari, Leskelä, Häkkilä, Uuralahti ja Piilumäki. ”Sukukätköilyä” parhaimmillaan on tunnistaa sukuhaarojen kantatalojen paikat ja maisemat. Kuvia päätaaloista löytyy Hintikka-suvun nettisivuilta. Aikanaan Suolahden Sukukokouksen 1998 ohjelmassa oli kiertoajelu lähettyvillä sijaitseville sukuhaarojen tiloille. Hänniskyläntie Konnevedellä onkin eräs suvun ”pääväylä” alkaen ja päättyen Hintikan taloihin. Rauhalan talo on alkupään maisemasta hävinnyt jo vuosikymmeniä sitten, mutta eiköhän senkin tarkasta paikasta ole GPS-koordinaatit olemassa.

Sukukätköily on sovellus geokätköilystä, joka on Wikipedian määritelmän mukaan ulkoiluharrastus, jossa etsitään ja piilotetaan

geokätköiksi kutsuttuja rasioita. Kätköjä etsitään GPS-satelliittipaikannuksin avulla. Laite voi olla tavallinen älypuhelin. Koordinaatit kätkön löytämiseen ilmoitetaan kätkökuvauksessa. Sukukätköily on nykyaikaista sukututkimusta. Siitä esimerkkejä löytyy ”serkkuyhdistyksemme” Vanhan Rautalammin Korhosten kotisivuilta.

Hintikan suku on Suomessa laajalle levinnyt. Olisi hienoa ja tavoiteltavaa, että edustusta kaikista sukuhaaroista löytyy eri aikoina sukuseuratyöhön. Tätä työtä voi tehdä jokainen omalla tavallaan. On myös mahdollista tuoda esille kiinnostavia sukumuistoja, tarinoita ja henkilökuvia. Sukulehti tarjoaa tähän jäsenilleen ja muillekin kanavan. Kesällä 2021 uudistettuja sukuseuran kotisivuja pyritään myös kehittämään tiedotuskanavana.

Suvun tiedotuslehti järjestysnumeroltaan 48 on saatu toimitettua valmiiksi. Lehdessä on ajankohtaisten kirjoitusten ohella mukana muun muassa viime kesän Kärkkäälän sukukouksen terveiset. Sukukokousrytmissä päästiin vanhaan normaaliin edelleen jatkuvana korona-aikana vuoden viiveellä. Kiitokset järjestelyihin osallistuneille ja kaikille osallistujille.

Toivotan sukuseuran jäsenille ja sukulaisille menestystä tulevalle vuodelle 2022!

Harri Pirkkalainen
puheenjohtaja

HINTIKKA-SUVUN SUKUTAPAAMISET 2022

Suunnitelmien mukaan sukuneuvosto kokoontuu kolmisen kertaa helmikuussa, toukokuussa ja lokakuussa. Kokouksia pidetään sähköpostikokouksina sekä mahdollisuuksien mukaan live-tapaamisina. Epidemiatilannetta seurataan luonnollisesti. Toukokuun tapaamisajankohta on myös tutustumismahdollisuus Urheilumuseoon Helsingin Olympiastadionilla.

Ajankohta: **lauantai 21.5.2022 klo 12.00-**

Paikka: **Urheilumuseo, Paavo Nurmentie 1, 00250 Helsinki**

Urheilumuseon lippujen hinnat: 10-15 euroa, vapaa pääsy Museokortilla

Lisätiedot museosta: www.urheilumuseo.fi

Ohjelma: Opastettu kierros urheilumuseossa klo 12.00, esittelijänä Urheilumuseon edustaja Matti Hintikka

Lisätiedot Stadionista: www.stadion.fi

Huom: Stadionilla on 20-21.5.2022 ruotsinkielisten koulujen oppilaiden Stafett-viestikarnevaalitahtuma

Tapahtumasta kiinnostuneet voivat olla yhteydessä ja ilmoittautua osoitteeseen harri.pirkkalainen@gmail.com tai puh. 0505118122

Matti Hintikan kolumni

HINTIKAT – HÄMÄLÄISIÄ SAVON RAJALLA

Läänit, kunnat ja kirkkojen paikat 1690-luvun alussa. Lähde: Ruotsin valtionarkisto (Riksarkivet, Lantmäteristytelsen, Lantmäteristytelsens leverans 1850)

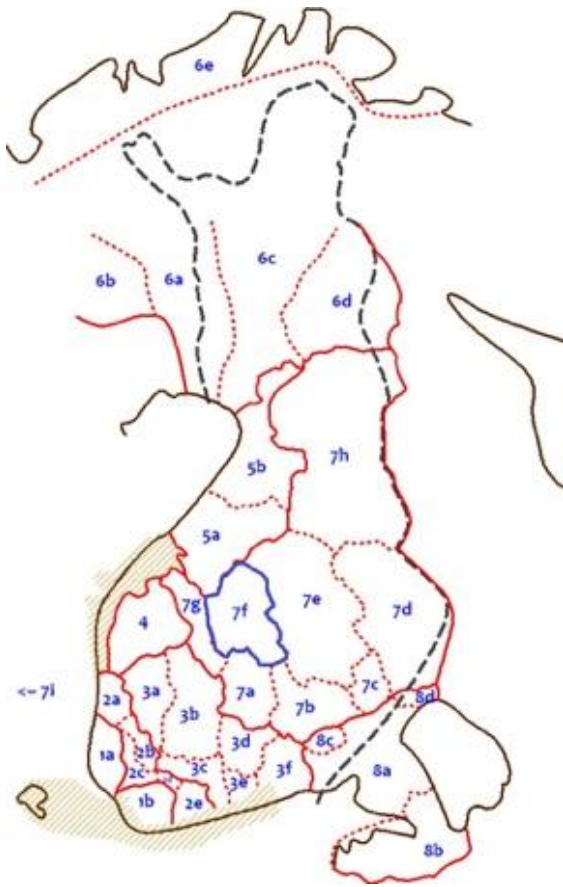
Tunnetusti Hintikoilta löytyy 1500-luvulta hämäläinen eränkävijäsuvun esi-isä, joka asettui nykyisen Konneveden kirkonkylän seudulle asumaan. Ehkä vähemmän tunnetusti meillä kaikilla taitaa olla savolaisia esiäitejä – ja puhummehan nimenomaan äidinkielestä. Hintikan sukuhistorialla on paljon yhteistä Keski-Suomi-käsitteen syntymisen kanssa.

Vuosisadat ja etenkin viimeisin sata vuotta ovat vieneet Hintikoita erilaisille murrealueille. 500 vuotta sitten Hintikat puhuivat

hämäläismurteita, jotka antoivat mausteita savolaismurteisiin luettavaan Keski-Suomen murteeseen. Itse Keski-Suomessa kasvaneena tunnistan murrerajan, joka kulkee juuri sen nykyisen Konneveden kirkonkylän seudulla sijainneen kantatalon, Sydänmaanhintikan, itäpuolella.

Rajan itäpuolella kieltä viännettään savolaisittain, Keski-Suomen puolella veännettään. Melkein yhtenevä murrerajan kanssa on Pohjois-Savon ja Keski-Suomen maakuntaraja.

On aivan oikein todeta, että meillä Hintikoilla on juuret Rautalammin alueella. Mutta kuten sukukirjamme nimestäkin selviää, kyseessä ei ole nykyinen Pohjois-Savon maakunnassa sijaitseva Rautalammin kunta, vaan vanha Suur-Rautalampi, joka sijoittuu pääosin nykyisen Keski-Suomen maakunnan alueelle. Tämä vanhan Rautalammin alue on hämmästyttävän yhtenevä Suomen murrekartasta löytyvän 7f-alueen kanssa. Murrejaattelussa 7 tarkoittaa savolaismurteita, ja 7f juuri Keski-Suomen murretta.

Kuva: Kotimaisten kielten tutkimuskeskus (KOTUS)

Vanha Rautalampi, 1500-luvun suurpitäjä, käsitti koko nykyisen Keski-Suomen maakunnan pohjoisosan. Rautalammin erotettiin ensin Laukaa omaksi pitäjäkseen. Silloinen pieni kyläpahanen Jyväskylä muuten kuului alkujaan Jämsään, josta se liitettiin osaksi Laukaata 1646.

Kartasta selviää, että Hintikan sukuhaaroille nimensä antaneet talot ja paikat sijaitsevat Pakarilaa ja Häkkilää lukuun ottamatta kaikki Keski-Suomen maakunnassa. Nykyisen Konneveden alueelta löytyvät seuraavat suvun kanta-paikat: Hytölän kylässä Matoniemi, Vanginpää ja Rauhala; Särkisalossa Kolari; Leskelä omalla kylännimellään; Uurapohjan kylässä Uuralahti. Kellomäki on sukuhaarojen kantalaloista läntisimpänä Uuraisilla ja Piilumäki eteläisimpänä Hankasalmella.

Murre- ja maakuntarajojen tarkastelulla yritän perustella, että Hintikka-suku on vahvasti koillishämäläinen eli keskisuomalainen suku. Savo ja savolaisuutta vastaan tämä rajojen tutkailu ei ole millään muotoa suunnattu – itsekin olen Kuopion keskussairaalaan syntynyt ja ensimmäisen vuoteni Pohjois-Savon Keiteleellä elänyt.

Mutta heitänpä ilmaan esityksen, että pitäisikö sukuvaakunan väreille – Savon keltamustalle – ainakin keksiä uudet perustelut?

Matti

MISTÄ TULIT, HINTIKKA – ONKO DNA-TUTKIMUKSESTAMME UUTTA SANOTTAVAA?

Jukka Hintikka sukokouksessa 2021 (kuva: Elisa Mäkinen)

Kirjoittaja: **Jukka Hintikka**

Keväällä 2016 seitsemän Hintikka-miestä lähti omalla kustannuksellaan mukaan geneettistä taustaansa selvittävään Y DNA -tutkimukseen. Tutkittavista kolme kuului ”Suur-Rautalammin Hintikat”-kirjassa kuvatuista sukuhaaroista Pakarilan sukuhaaraan, kaksi Matoniemen ja yksi siitä erkaantuneeseen Vanginpään sukuhaaraan ja viimeinen Piilumäen sukuhaaraan.

Tutkimuksen taustasta todettakoon lyhyesti, että ihmisen perimä koostuu 23 kromosomiparista. Kunkin kromosomiparin toinen puolikas on peräisin äidiltä, toinen isältä. Kromosomiparit 1–22 ovat molemmilla sukupuolilla samanlaiset. Viimeinen (23.) kromosomipari määrää ihmisen sukupuolen.

Hedelmöityksessä äidiltä saadaan aina X-kromosomi, mutta isältä joko X tai Y. Naisella on sukukromosomiparina XX ja miehellä XY. Poika on saanut Y-kromosomin aina isältään, ja isälinja voidaankin periaatteessa jäljittää sukupolvi kerrallaan aina vanhaan ”Aatamiin” saakka.

Kromosomit ovat pakkautunutta DNA-ketjua. Kromosomien DNA-rihmassa on yhteensä noin 3 miljardia emäsparia eli geenien rakennusyksikköä. Ne sijaitsevat tietyssä, ihmiselle ominaisessa järjestyksessä mutta eivät ole samanlaisia kaikilla ihmisillä. Ihmiskunnan historiassa on tapahtunut ja edelleen kaiken aikaa tapahtuu mutaatioita eli muutoksia DNA-rihman emäspareissa. Pääpiirteissään samanlaisessa perimässä voi olla useita miljoonia

erilaisia emäspareja. Ihmisten erilaisuus perustuu pitkälti mutaatioiden seurauksena muuntuneeseen ja edelleen muuntuvaan perimään.

Geenit ovat vaihtelevan pituisia pätkiä DNA-rihmaa. Ne sisältävät koodin, joka ohjaa elimistön valkuaisaineitten (proteiinit) valmistusta. Koodaavaa DNA:ta on hieman myös solujen energialähteiden eli mitokondrioiden sisällä. Ihmisellä on noin 20 000–25 000 geeniä. Niistä huomattava osa on yhteisiä muiden eläinlajien kanssa.

Sukututkimuksessa on tutkittu eniten Y-kromosomin DNA:ta, joka on isälinjassa isältä pojalle (isälinja) periytyvää. Myös äitilinjan tutkiminen on mahdollista solujen energialähteiden eli solulimassa olevien mitokondrioiden DNA:n avulla ja sukupuolesta riippumattoman autosomaalisen DNA:n (kromosomit 1–22) tutkiminen on sekin mahdollista.

Nykyihminen on peräisin trooppisesta Afrikasta. Siellä asuivat ”Aatami” ja ”Eeva”, ensimmäiset nykyihmiset, joiden jälkeläiset lähtivät valloittamaan maapalloa eri suuntiin ja hieman eri aikoina. Matkalla heidän DNA:ssaan tapahtui edellä kuvattuja mutaatioita ja ”Aatamin” ja ”Eevan” perimät jakautuivat vähitellen toisistaan poikkeaviin ja erotettavissa oleviin muotoihin, joita nimitetään haploryhmiksi. Eri haploryhmiin kuuluneet miehet vaelsivat yhdessä ja erikseen, samaan ja eri aikaan naisten kanssa, ja niinpä minkään nykyisen kansallisuuden miehet eivät edusta vain yhtä Y-haploryhmää.

Omassa tutkimuksessamme kaikki seitsemän Hintikka-miestä kuuluivat samaan I-M223 haploryhmään. Se tunnetaan myös nimellä I2a2a. Heidän väliset geneettiset eroavuuksensa olivat varsin vähäisiä ja samaan sukuaaraan kuuluvien kesken vähäisimpiä. Kokonaisuus voitiin tulkita siten, että erittäin todennäköisesti tutkituilla miehillä on yhteinen esi-isä ”Suur-Rautalammin Hintikat”-kirjojen kattamana aikana. Sukukirjojen mukaan esi-isän nimi on Matti. Tutkittujen miesten osalta

DNA-tutkimus vahvasti sukukirjoissa kerrotun. Suomalaisista miehistä lähes kaksi kolmasosaa kuuluu N-haploryhmään, noin joka neljäs I1-haploryhmään ja joka kymmenes R-haploryhmään. N on peräisin idästä, I1 lännestä ja R idästä ja Baltiasta. Muiden haploryhmien esiintyvyyksiluvut ovat pieniä. I2a2a:n yleisyydeksi Suomessa ilmoitetaan alle 0,1 %. Kukaan ei taida ihan tarkasti tietää, kuinka pieni se on. Määritykset tehnyt tutkimuslaitos (Family Tree) ei löytänyt omista tietokannoistaan tutkituille Hintikoille ketään muuta suomalaista geneettistä sukulaisosumaa kuin toisensa eikä muualtakaan löytynyt kuin vajaa kourallinen. Kuluneen viiden vuoden aikana tilanne ei tässä suhteessa ole muuttunut.

Ihmiskunnan historiassa miesten I-haploryhmä lienee syntynyt noin 25 000 vuotta sitten Lähi-idässä ja I2a-haploryhmä Balkanilla jääkauden loppuvaiheissa. Nykyään se on yleinen Kroatiassa, Serbiassa, Albaniassa ja Sardiassa. Missään muualla se ei kuulu hallitseviin haploryhmiin. Itä-Euroopan maissa kuten Puolassa ja Unkarissa se on hiukan yleisempi kuin läntisessä Euroopassa.

Konnevedelle kantaisämme Matti Erkinpoika tuli muutaman vuoden tarkkuudella vuoden 1560 tietämissä Pälkäneen Mälkilän kylän Laurilan talosta. Olen aiemmin pariin kertaan sukujuhlissa puhuessani ja myös tähän lehteen kirjoittaessani pohtinut sitä, miten ja mistä syistä sukumme kantaisä Matti muutti Konneveden Siikakoskelle vakinaisesti uudisasukkaaksi. Sitäkin olen pohtinut, oliko Matin isä Erkki tai joku hänen esi-isänsä tullut Mälkilään Kokemäen Hintikkalan kylästä vai jotain muuta kautta. Tästäkään ei ole uutta sanottavaa ilmaantunut.

Geneettistä sukututkimusta on myös mahdollista laajentaa sen kartoittamiseen, millaisia etnisiä taustoja tutkittavalla on. Nämä yhteydet voivat olla vaikkapa asumisalueisiin (esim. Skandinavia) tai kansallisuuksiin (esim. juutalaisuus) liittyviä. Tällaiset esi-isien taustojen likimääräiset selvittelyt näyttävät herättävän runsaasti mielenkiintoa. Ne kertovat suuntaa

antavasti siitä, millaisista etnisistä taustoista vuosisatojen ja -tuhansien aikana saatua geneettistä ainesta kukin meistä itsessään kantaa. Samaa isälinjaa olevilla miehillä voi Y-kromosominsa ulkopuolella olla varsin erilaistakin geneettistä materiaalia itsessään.

Kansakoulussa opin 1960-luvulla, että suomalaiset ovat vaeltaneet nykyisille asuinsijoilleen kansana Volgan mutkasta. Luulen toki, ettei silloinkaan kansana valettu vaan ensimmäisinä matkaan ovat lähteneet tai lähetetty testosteronia tihkuvat nuoret miehet niin kuin nykyisinkin. Edellä kuvattu Y-haploryhmien jakauma suomalaisessa väestössä ja meidän Hintikka-miesten harvinainen haploryhmä todistavat kuitenkin vakuuttavasti, etteivät nykysuomalaisen esi-isät ole yhtenä joukkona Volgan mutkasta tulleet, ja jos jotkut ovat tul-

leetkin, niin Hintikoiden esi-isiä heidän joukkoonsa ei ole ollut. Meidän osaltamme jäljet näyttäisivät todennäköisesti johtavan Saksan ja Keski-Euroopan kautta Balkanille. Sieltä suunnalta kantaisämme Matin esi-isä on Suomeen tullut joskus keskiajalla.

Se geneettinen aines, mitä meihin Hintikoihin on yhteisen isälinjamme rinnalle tarttunut, näyttää odotetusti jonkin verran vaihtelevan. Suomalaiseksi määritellyn alkuperän rinnalla voi olla vaikka hieman skandinaavisuutta, läntistä slaavilaisuutta ja hitunen vielä kreikkalais-balkanilaisuuttakin. Olipa meissä kuitenkin myös pari todellista ”perussuomalaista”. Geenitutkimuslaboratorio ei meistä löytänyt muuta etnistä alkuperää kuin 100 % suomalaisuutta.

Jukka Hintikka ja Pirkko Kalliola sukukokouksessa 2021 (kuva: Elisa Mäkinen)

JAAKKO HIRVOSEN KIRJE STORCKOVIUS-RIIKOSEN SUKUYHTEYDESTÄ PIILUMÄEN-KUPARIN HINTIKOIHIN

Kirjoittaja: **Harri Pirkkalainen**

Sukututkija Jaakko Hirvonen on tutkinut laajasti Storckovius-sukua. Vuonna 1979 hän järjesti suvun ensimmäisen sukujuhlan Laukaassa. Tämän jälkeen järjestetyt sukujuhlat ovat keränneet useita satoja sukulaisia suvun syntysijoille. Storckovius-suku pääsi vuonna 1998 myös MTV3-kanavan Sukujuhla-ohjelmaan.

Storckovius-Riikosen suvun juhla oli ollut 14.7.1979 Laukaassa. Juhliin osallistui noin 1400 suvun jäsentä. Sukujuhla oli alkanut Laukaan kirkossa, jossa kirkkoherra Niilo Hintikka oli pitänyt saarnan.

Jaakko Hirvonen on tehnyt mittavan työn sukuselvityksissään ja ollut aikanaan aktiivisesti yhteyksissä eri puolille maata. Kuparin Juhani Hintikkaan Jaakko Hirvonen oli ollut ilmeisesti yhteydessä ainakin talvella 1977 vieraillessaan Kuparissa saaden lisätietoja Kuparilaisten uusimmista vaiheista.

Jaakko Hirvonen oli lähettänyt joulukuussa 1979 (14.12.1979 postimerkkileimassa) joulu-tervehdyskirjeen selvityksineen ja tietopyyntöinen Kosti Kukkosalalle.

Kirjeessä kiinnostuksen kohteena oli Elsa Kukkonen (os. Hintikan) jälkeläiset ja Nuuttilan Veikko Hintikan jälkeläiset. Hirvosella oli tuohon aikaan varsin ajan tasalla olevia tietoja sukuhaaroista. Kirjeenvaihdosta ei ilmene mitään kaikkea tietoa Kosti Kukkonen ehti aikanaan Hirvoselle toimittaa. Hintikan sukuseura perustettiin 1980-luvun puolessa välissä.

Hintikan sukukirjoissa vuosilta 2002 ja 2010 ilmenee Hintikoiden uusien sukupolvien tarkat vaiheet ja tiedot. Juhani Hintikka oli näiden tietojen keruussa alkuvaiheessa keskeisessä roolissa.

Tiivistelmä Jaakko Hirvosen kirjeestä "Terve Sulle Kosti serkku"

"Viime kesänä ajattelin porhaltaa kesämökiltä sinne Konnevedelle (lyhyt matka Vatialta), mutta risusavotta vei aina väliajat, ettei tullut lähdettyä. Nyt olen ajatellut vakaasti tulla käymään vaikkapa jo ennen koulun loppua, jos se Sinulle sopii. En ole varma missä kohti asut? Oletko Hytölässä. Panen kuitenkin Tankolampi

osoitteeksi. Olen pari kertaa käynyt Laulaisen autokorjaamolla ja siinä kaupalla, josta kääntyy Sumiaisiin. Onko siitä vielä pitkästi Sinulle? Mökiltä voisi käydä useamminkin, kun siitä on vain 15-20km. Eiköhän meillä olisi paljonkin juttua. Pantaisiin sauna lämpiämään ja heitetäisiin sukulöylyt. Onko Sinulla maapaikka asuttavana? Toivottavasti jaksat sulattaa kaikki nämä kyselyni. Heitähän kirjeellä niin vastaan heti takaisin, siten saadaan yhteys alkuun. Tunnen itseni näitä sukulaisia paperilla käsitellessäni melko läheiseksi enkä osaa vierastella. Samaa toivoisin Sinultakin itseäni kohtaan.”

Tukevin sukulterveisin Jaska

Tämä on meidän yhteisen sukumme alku: Kosti Kukkonen ja Jaakko Hirvosen

Sukumme lähtökohta Storckoviuksesta-Riikosta. Pappi (I) Simon Storckovius (1630-1700), vmo Anna (Turussa ja Rautalammilla). Poika (II) Ltn Johan Storckovius (1660-1725), vmo Helena Argillander, Saarijärven papin tytär, olivat Rautalammilla, Puumalassa ja Saarijärvellä. Heillä oli 3 lasta.

Poika talollinen (III) Henrik Storckovius (1713-1778), vmo Katri Yrjön tytär, Moisio, asuivat Laukaan Valkolan Riikolan talossa, käsittäen n. 1500 ha. Säätyläinen Henrik Storckovius ajoi kerran ratsullaan Riikolan taloon ja löysi sieltä kauniin, alaikäisen isäntä Tikkasen tyttären, jonka täysi-ikäisyyttä jäi odottamaan, ollen talossa ”rengin” nimikkeellä kirkon kirjojen mukaan. Kaunis tytär kuoli kihlusaikana, mutta isäntä luovutti talonsa kuitenkin säätyläisrengilleen, joka sittemmin nai naapurista Moisio tyttären Katrin, joiden jälkeläisiä olemme. Mainittakoon, että Valkolan tilan poika Heikki Valkonen, joka meni uudistilalliseksi Hirvasmäkeen, nai em. Storckoviuksen kauniin morsiamen siskon, Kristiina Tikkasen. Henrik ja Katri saivat 7 lasta.

Poika talollinen (IV) Kustaa (Storckovius) Riikonen (nimenmuutos) (1750-1791), vmo 23-vuotias talollisen leski Maria Matintytär, kuoli

III avioliiton jälkeen lähes 90-vuotiaana. Vaimo Maria ei ollut laukaalainen.

Lapset:

I Matti s. 1777 - 8 lasta

II Eeva s. 1781 - 5 lasta

III Heikki s. 1784 - 6 lasta

Heikin tytär Heta (Kupari s. 1816), tytär Miina (Hintikka s. 1840), Juho (Hintikka s. 1863), Elsa Kukkonen (s. 1895), Taimi (s. 1925), Kosti (s. 1928)

Heikin poika Otto Riikonen (s. 1835, Maria (Hirvonen s. 1880), Jaakko Hirvonen (s. 1920), Juha Hirvonen (s. 1947), Riikka Hirvonen (s. 1974)

IV Gabriel s. 1787 - 6 lasta

V Maria s. 1791 - 6 lasta

Kertokoot nämä muutamit yksityiskohdat Sinulle ja perheellesi suvullisen joulutervehdyksen. Joulun sanoma on ollut kallis asia heille, olkoon se sitä myös meille. Olen hyvin iloinen yhteydenotostasi ja annan mielelläni lisätietoja. Aikomukseni on saada kokoon koko laaja Storckoviuksen suku aikaa myöten.

Hetan ja Matti Kuparin 3 lasta

A Miina (Kupari) Hintikka s. 2.6.1840, k. 2.2.1893

Mies Juho Hintikka s. 5.9.1829, k. 15.11.1885

a) Juho Hintikka s. 10.11.1863, k. 24.2.1924 (6 lasta, joista Elsa on äitisi)

b Maria Sofia s. 31.7.1880. Mies Viljam Taipale Laukaasta

B Maria Eufemia (Kupari) Mehto s. 13.4.1885, k. 19.2.1916. Mies Juho Mehto s. 13.4.1843, k. 31.12.1913

6 lasta, jotka ovat selvillä. Eräs meni Multialle Lehtomäkeen ja siellä on suuri suku.

C Heta-Stina (Kupari) Hänninen s. 10.1.1851, k. 11.2.1910. Mies Erik Hänninen s. 9.8.1853, k. 15.1.1908

7 lasta joista nuorin Otto Hänninen kuoli 1965 USA:ssa (kaikki lähes selvillä)

Kylläpä Sinäpä nämä varmasti tiedät. Palataan Kosti pian asiaan kirjeitse ja henkilökohtaisesti. Haluaisin tavata Sinut mahdollisimman pian. Lähden tästä vielä lenkille, jotta kunto ei

pääsisi rapistumaan. Olen pysynyt vielä nuoren miehen kunnossa. Miten Sinulla on?

Kirjeessä Jaakko Hirvonen esitteli sukututkijana myös oman perheensä tietoja:

"Jaakko Matias Hirvonen s. 28.8.1920 Laukaassa, vanhemmat Juho Hirvonen s. 9.2.1879 Laukaassa, Maria Riikonen s. 15.8.1880 Laukaassa. Jaakko Hirvonen peruskoulun luokanopettaja, koulunjohtaja Hausjärven Monnin koululla (Riihimäki-Hyvinkää)-pääradan varressa 1.8.1958 lähtien. Harrastuksena liikunta, musiikki, Eesti, Unkari ja tämä sukututkimus. Vaimo Kerttu Maria (Peura) Hirvonen s. 12.4.1922 Laukaassa, Vanhemmat Heikki Peura s. 1.5.1890 Laukaassa, Martta Pöyhönen s. 20.9.1901 Laukaassa. Kerttu Hirvonen peruskoulun luokanopettaja Hausjärven Monnin koululla 1.8.1958 lähtien, harrastuksena kunnallinen toiminta, politiikka, liikunta ja kirjallisuus.

Kesäisin asumme Laukaassa mökillä ja risusavottatöitä omassa metsikössä sekä sukututkimusta. Tutkin rinnan isän vanhempien: Hirvosen ja Rutasen (alkuaan Pokelan) sukuja ja äidin vanhempien Riikosen ja Kauppisen (Uuraitsilta) sukuja. Tämä neljän suvun tutkiminen on ollut tosi aikaa vievää puuhaa."

Yhteisen sukumme alkulähteitä

Latviasta, Baltiasta saapui noin v. 1600 tie-noilla pappissuku Storckovius asettuen Turkuun. Kirjoissa on sukumme 1. jäsenenä mainittu pappi Simon Storckovius, joka oli syntynyt noin 1630 Turussa. Myöhemmin hänet mainitaan teininä 1645 ja ylioppilaana 1648-1651. Simon Storckovius oli Rautalammin kappalaisena 1653-1675 vaimonaan Anna 1654-1676.

I Sukuvaihe Simon ja Anna Storckovius

Lapset

1. Gertrud Storckovius s. 1656, k. Keuruulla 15.10.1738. Mies Keuruun kappalainen Joh. Hortelius, joka tuomittiin 2-kertaisesta aviirikoksesta raipparangaistuksella ja Hämeenlinnan vankilalla. Ison vihan aikaan hänet

vapautettiin.

2. Johan Storckovius s. n. 1660 ja k. Saarijärvellä n. 1725 (II sukuvaiheen jatkaja). Luutnantti Johan Storckovius oli rykmentin kirjuri Hämeen läänin jalkaväkirykmentin Rautalammin osastossa. Hän oli aikaisemmin (Uppkomsten av Finlands mllitiebställen) puustelinhoitajana Puumalassa Honkaniemessä. Myöhemmin esi-isämme Johan Storckovius tuli Saarijärven Tarvaalan luutnantin puustelinhoitajaksi. Vaimo Saarijärven kirkkoherran Israel Eric Argillanderin tytär Helena Argillander s. n. 1670. Isä oli kotoisin Helsingistä ja Helenan äiti oli Kirstin. Mainittakoon tässä Helenan sisarukset: Henrik Rautalammin pappina, Elisabeth Saarijärven kappalaisen vaimo, Israel ja nuorin Carl, josta polveutuvat Keski-Suomen Argillanderit.

II sukuvaihe

Johan ja Helena Storckovius

Lapset

1. Maria Storckovius, s. 1696, k. 15.4.1769 Mannilan kartanossa Laukaassa isäntä Abraham Montanin vaimona. Suku on edelleen Laukaan Mannilan kartanossa
2. Elisabeth Storckovius s. 1701, k. 7.2.1785 Laukaan Valkolan Puralan talossa isäntä Stolpen vaimona
3. Birgitta Storckovius s. 1706, k. 24.5.1776 Laukaan Ilveslahden talossa Matti Paatelaisten vaimona
4. Gustav Storckovius s. 13.3.1710, mainitaan eläneen Mannilassa v. 1729
5. Henrik Storckovius s. 1713, k. 25.5.1778 (III sukuvaiheen jatkaja) Henrik meni kotivävyksi Laukaan Valkolan Riikolan taloon, kihlasi Riikolan talon (om. Juhana Tikkanen) tyttären. Tytär kuoli ennen avioliittoa ja Henrik Storckovius nai naapuritalon tyttären Katri Yrjön. Tikkasen suku päättyi Riikolassa v. 1743 ja alkoi Storckoviuksen suku Riikolassa v. 1744-

III Sukuvaihe

Henrik ja Katri Storckovius (s. 1723 ja kuoli 5.4.1805)

Lapset

1. Juho Storckovius s. 1746, k. 4.10.1803
2. Heikki Storckovius s. 1748, k. 27.7.1772

3. Kustaa Storckovius s. 24.10.1750, k. 27.7.1791, vaimo Maria Matintytär s. 1753, k. 4.2.1844 (Kustaa IV sukuvaiheen jatkaja).
4. Antti Storckovius s. 1753, k. 28.6.1799
5. Yrjö Storckovius s. 1757, k. 27.6.1808
6. Katri Storckovius s. 1765, k. Saarijärvellä
7. Israel Storckovius s. 1769, k. 14.10.1808

IV Sukuvaihe

Kustaa ja Maria Storckoviuksen perhe. Tässä yhteydessä nimi muutettiin talon mukaan Riikoseksi.

Lapset

1. Matti Riikonen (Storckovius) s. 1781, k. 1848, kuudennusmies, hallitsi Riikolaa 1829-1848
2. Eeva Riikonen (Storckovius) s. 1781, muutti pois 1800
3. Heikki Riikonen (Storckovius) s. 25.12.1784, k. 14.7.1863, vmo Katri Rutanen Laukaan Rutala s. 24.2.1789, k. 31.5.1868 (V sukuvaiheen jatkaja)
4. Gabriel Riikonen (Storckovius) s. 1787
5. Maria Riikonen (Storckovius) s. 1791

V sukuvaihe

Heikki ja Katri Riikonen (Storckovius). Katri s. Leppäveden Rutalassa 24.2.1789, k. 1850 jälkeen kuten miehensäkin

Lapset

1. Juho Riikonen (Storckovius) s. 18.3.1813, vmo Liisa Peura Vatian Peurasta s. 13.9.1812
2. Heta Riikonen (Storckovius) s. 21.5.1816, k. 19.1.1901. Mies Matti Kupari talon isäntä Rautalamilla (Konnevedellä). Jaakko Hirvosen kommentti: ”Kosti Kukkonen esiäiti. Hetan tytön pojanpojan poika Niilo Hintikka on ominut vanhojen esi-isien ammatin, hän on Sumiaisten kirkkoherra. Hetan tyttö Miina Hintikka s. 1840, Miinan poika Juho Hintikka 1863, Juhon tyttö Elsa Kukkonen s. 1895 ja Elsan lapset Taimi 1925, Kosti Kukkonen 1928”
3. Heikki Riikonen (Storckovius) s. 4.11.1819, vmo Liisa Erkin tytär Peura Vatian Peurasta s. 6.9.1825
4. Riikka Riikonen (Storckovius) s. 22.11.1826. Mies Heikki Erkinpoika Vatialan Peurasta s. 12.3.1825
5. Matti Riikonen (Storckovius) s. 16.12.1822,

vmo Fredriikka Valentin tytär 24.2.1818, k. 1877

6. Otto Riikonen (Storckovius s. 7.5.1835, k. 3.8.1913 (VI sukuvaiheen jatkaja, Jaakko Hirvosen isoisa), vmo Heta Matintytär Kauppinen Uraisilta s. 15.2.1839, k. 19.4.1912. Otto ja Heta asuivat Laukaan Valkolan Syrjälän torpassa, joka oli lohkaistu Oton isän Heikki Riikosen maasta

VI Sukuvaihe Oton ja Hetan perhe

Lapset

1. Hendriikka Riikonen (Storckovius) s. 30.5.1862. Mies Taavetti Häkkinen Saarijärvellä. Vihitty 27.12.1882. Perhe lapseton
2. Iina Johanna Riikonen Storckovius s. 12.1.1867, k. 25.9.1903. Mies August Masalin (myös Maasto) s. 29.4.1872. Lapsia Otto Masalin, vsta 1935 Maasto, s. 19.6.1896, k. 30.3.1973, vmo Rauha Maria Pistool s. 16.5.1900, k. 15.2.1968
3. Maria Elina Riikonen (Storckovius) s. 15.8.1880, k. 11.4.1956. Mies Juho Hirvonen s. 9.2.1879, k. 26.1.1963 (Jaakko Hirvosen äiti)

Lapset

Ester (Hirvonen) Luukkainen s. 24.11.1902
 Sirkka (Hirvonen) Holopainen s. 12.12.1914
 Saima (Hirvonen) s. 5.6.1912, k. 2.12.1912
 Helvi (Hirvonen) Hakonen s. 9.10.1915
 Kaima Hirvonen s. 14.10.1916, k. 7.3.1973
 Jaakko Hirvonen s. 28.8.1920, vmo Kerttu Peura s. 12.7.1922

Kuparin talon historiaa

Rautalammin Kärkkäiskylä nro 49 (ennen 24) Kupari. Liitettiin Hankasalmeen vuonna 1872 ja numeroksi tuli 9, siirrettiin Hänniskylän mukana Konneveteen 1967. Yksityiskohtaisempi talohistoria 1700-luvulta on kuvattu Hintikan vuoden 2002 sukukirjassa sivuilla 309-315. Kuparin ½-talon Kupsan talollinen Matti Juhonpoika Kupari s. 1814, vmo Heta Riikonen (Storckovius).

Toisen puolikkaan Kuparista oli perinnöksi osannut Juhon ja Liisan toinen poika Matti Juhonpoika Kupari s. 1814. Matti siirtyi asumaan Kupsanniemeen, josta tilanosa sai nimensä.

Vaimon hän oli löytänyt Laukaan Petruman no 3 Riikolan Viehtniemestä, Heta (Hedwig) Riikosen (s. 1818). Hetan isä Heikki oli Riikolan talollinen Henrik Storckovius. Heta ja Matti vihittiin maaliskuussa 1840, ja ensimmäinen lapsi Miina (Wilhelmiina) syntyi jo 2.6.1840. Mikäli Laukaan kirkon katto vaati tervausta saattoi Matti joutua kiipeämään katolle. Johannes syntyi v. 1842, Maria 1845 ja Heta 1851.

Rautalammilla riehui v. 1858 ankara punatauti-epidemia. Se kosketti rajusti myös Kuparin väkeä. Siihen kuoli ensin Matin ja Hetan 16-vuotias poika Johannes marraskuun 19. päivä, sitten hänen setänsä 18-vuotias tytär Henriika 2. joulukuuta, heidän 73-vuotias isoäitinsä Liisa Hänninen 4.12., Henriikan isä Kuparin isäntä Juho Kupari 48-vuotiaana 9.12. ja vielä Juhon veljen Lauri Kuparin (hukkui v. 1814) 68-vuotias leski Anna Hänninen 21.12.

Näin kova isku synkensi jäljelle jääneiden osalta tulevaisuuden näkymät. Matti Kuparilla ja Heta Riikosella oli sentään kolme tervettä, elinvoimaista tytärtä. Miina (Wilhelmiina) oli jo 18-vuotias. Tilan tulevaisuus laitettiin hänen harteilleen. Miina nai Piilumäen Korkeelan talon Juho Hintikan v. 1860. Juhon ja Miinan poika Johan August oli syntynyt 10.11.1863. Johan August meni naimisiin Laukaalaisen Uotin talon tyttären Selma Taipaleen (s. 15.12.1870) kanssa. Selma tunnettiin tarmokkaana emäntänä ja Johan August pidettynä isäntänä (k. 24.2.1924).

Heta Riikonen (s. 1818, k. 1901) oli jäänyt leskeksi 1888 miehensä Matin kuoltua ja oli vielä pirteä mummu. Talon vanhin poika Urho Matti oli Heta Riikosen lemmikki. Heta poltti piippua ja ajattelemattomasti kylläkin pisti silloin tällöin piippunsa viisivuotiaan Urho Matin suuhun sanoen ”Pijäppä tuota virreillä”. Matista tulikin piintynyt tupakkamies. Urho Matti kuoli 24.10.1963.

Lopuksi

Sukututkija Jaakko Hirvonen on julkaissut sukukirjoja suvun eri sukuhaaroista. Sukukirjoihin voi tutustua Jyväskylän kirjastossa. Sukututkija Jaakko Hirvonen menehtyi 97 vuoden ikäisenä alkuvuodesta 2018.

Tommy Koukka on jatkanut Jaakko Hirvosen sukututkimustyötä. Mainittakoon että Tommy Koukka piti esitelmän Hintikan suvun sukukokouksessa v. 2010.

Kaavakuva Montan-, Storckovius- ja Hintikka-sukujen välisistä avioliitoista on Hintikan 1. sukukirjassa (s. 19). Montanin suvun kautta Storckovius-suvusta on vahva yhteys on erityisesti Matoniemen sukuhaaraan.

Kuvassa Juho Augustin ja Selman lapset 2.4.1962 vanhimman pojan Kuparin Urho Matin 70-vuotispäivänä sisarustensa Elsan, Lyylin ja Veikon seurassa Kuparin pihassa. Nuorin veljensä Vanhanpaikan Niilo oli kuntoutuksessa Kauniaisissa sotavammassairaalaassa (kuva: Veikko Hänninen).

VUODEN 2021 SUKUTAPAAMINEN JA - KOKOUS KÄRKKÄÄLÄSSÄ

Hintikka-Suku ry:n vuoden 2021 sukupäivät pidettiin Kärkkäälän NS-talolla 7.8.2021. Sääntöjen mukaisen kokouksen piti olla vuonna 2020, mutta koronatilanteen johdosta kokousta jouduttiin lykkäämään vuodella. Tämä oli ensimmäinen kerta kun kokoonnuttiin Kärkkäälässä. Kärkkäälä sijaitsee Hankasalmen puolella lähellä Konneveettä. Kärkkäälä tunnetaan Rautalammin hallintopitäjän pysyvän asutuksen alkukotina. Nimensä kylä on saanut Pietari Kärkäseltä, joka oli muuttanut paikalle 1500-luvun puolella samoina vuosikymmeninä kuin sukumme esi-isä Matti Hintikka Siikakoskelle. Historian mukaan Ukko Pietari Kärkäs poikineen saapui tänne Pälkäneen Kärkkään kylästä. Taloa on isännöinyt koko ajan Kärkkäälän Nuorisoseura.

Lauantaina oli tulokahvit klo 10 alkaen. Ennen lounasta oli osallistujille varattu mahdollisuus opastettuun tutustumiskierrokseen Häähninmäen näköalapaikalle. Sukulounaalla oli tarjolla paikallisravintola Mierontien lohikeittoa. Ateria jälkiruokineen oli maistuva. Perinteiseen tapaan ohjelma oli riittävän väljä, jotta suvun jäsenillä on mahdollisuus tutustua vapaamuotoisesti ja verkostoitua terveysturvallisen joustavasti.

Ohjelman mukaan käynnistettiin juhlasalissa sukujuhla. Tervehdyssanat juhlassa esitti Konneveden Kotiseutuyhdistyksen puheenjohtaja kotiseutuneuvos Reijo Rantanen. Lisäksi ohjelmassa oli mahdollisuus vapaaseen sanaan. Jussi Hintikka muisteli Kärkkäälän talon historiaa ja kotitalonsa Kuparin yhteyksiä taloon 1920-1930-luvulla. Kuopiolainen Seppo Hiltunen muisteli yhteyksiään Hintikka-sukuun. Juhlaosuus päättyi kokeneen kuoromiehen Jussi Hintikan kakkosbassoäänien johdattelemana yhteisesti laulettuun Keski-Suomen Kotiseutulauluun.

Iltapäivän ohjelmassa oli varsinainen sukukokous. Sukuseuran puheenjohtaja Jukka Hintikka avasi kokouksen ja toivotti osallistujat tervetulleiksi. Edellisen kokouksen jälkeen poisnukkuneita suvun jäseniä (mm. pitkäaikainen sukuseuran pj Eino Hintikka) muistettiin hetken hiljaisuudella. Jukka Hintikka toimi kokouksen puheenjohtajana ja sihteerinä Pirkko Kalliola.

Hyväksyttiin edellisten vuosien toimintakertomukset ja tilinpäätökset ja toimintasuunnitelma suuntaa antamaan tulevalle kaudelle 2021-22. Jäsenmaksut päätettiin pitää ennallaan eli 15 euroa vuosi. Koronavuodesta 2020 jäsenmaksua ei peritty. Muutama tekninen muutos sääntöihin hyväksyttiin mm. tietosuojavaatimuksista. Kuultiin myös informaatiota suvun kotisivujen uudistumisesta ja viimeisimmästä sukukirjahankkeesta.

Sukuneuvoston puheenjohtaja Jukka Hintikka pyysi vapautusta tehtävästä. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Harri Pirkkalainen, Piilumäen sukuhaarasta. Kiitokset Jukalle aktiivisesta toiminnasta puheenjohtajakaudella 2018-21 suvun hyväksi tehdystä työstä ja DNA-tutkimuksellisesta otteesta suvun alkuperäshistoriaan. Sukuneuvostotyöstä jäivät pois jäsenet: Eino Hintikka, Jaakko Hintikka ja Risto Hintikka.

Puheenjohtajan lisäksi neuvoston muut jäsenet seuraavalle kaudelle 2021-22 ovat (nimi, kotikaupunki, sukuhaara):

Anna-Maija Hintikka, Joroinen, Matoniemi

Jukka Hintikka, Kuopio, Pakarila

Pekka Hintikka, Rautalampi, Pakarila

Pirkko Kalliola, Jyväskylä, Uuralahti, sihteeri

Tapio Mäkinen, Valkeakoski, Kolari, rahastonhoitaja ja jäsenrekisteri

Anne Virtanen, Heinola, Piilumäki

Toiminnantarkastajina jatkavat Jussi Elias Hintikka ja Timo Kalliola, varalla Merja ja Carl Sundman.

Sukukokouksen jälkeen sukuneuvosto piti järjestäytymiskokouksen ja sopi toiminnan suuntaviivoista loppuvuodelle mm. tiedotuslehden

aikataulusta ja käytännön toimista.

Sukupäivät päättyivät päätöskahveihin.

Muistiin merkitsi
Harri Pirkkalainen

VIERAILU HÄÄHNINMÄEN NÄKÖTORNILLE

Häähninmäen näkötorresta Hankasalmella avautuvat upeat maisemat joka suuntaan – hyvällä säällä 25-30 km

Kirjoittaja: **Timo Kalliola**

Sukuseuran kokouspäivänä lauantaina 7.8.2021 Hankasalmen Kärkkäälässä koko joukko osanottajia vieraili Häähninmäellä. Häähninmäki, korkeudeltaan vajaat 200 m merenpinnasta, on vanha hämäläisten eränkävintialueiden rajapiste, jota osoittaa isojaossa vuonna 1787 pystytetty kookas rajapyykki ympäröivine rajakivineen. Edelleen rajapyykki on kahden kunnan, Hankasalmi ja Konnevesi, sekä kuuden kylän, Kärkkäälä, Ristimäki, Hankavesi, Pirttimäki, Sirkkämäki ja Säkkinmäki, rajapiste. Aikoinaan kahden läänin, Hämeen ja Kuopion.

Rajapyykin tuntumassa ovat näkötorsti sekä Häähnintupa, joka on kunnostettu hyväksi yöpymispaikaksikin.

Itse näkötorsti on tehty talkootyönä, työtunteja on kirjattu 3000. Kohde on saanut EU-tukea, rahoittajana Leader Maaseutukeskus. Huomattavaa tukea on tullut myös yksityishenkilöiltä ja yrityksiltä sekä kunnalta rahan, tarvikkeiden ja työn muodossa. Näkötorstin visioijana, suunnittelijana, töiden organisoijana ja rakennusmestarina on ollut - ja on edelleen - paikkakuntalainen Pekka Rossi.

Mutta torniin, sen korkeus on 20 m, 122 askelmaa, välitasanteet ja tornin huipulla Mökki, isolla kirjaimella. Eristetyt seinät, lämpölasit, keittiö kaasuliesineen ja astioineen, kauniit sovat tarvittaessa yöpymiseen, pöytä tuoleineen. Sähköenergiaa tuulesta ja auringosta sekä lämpöä tarvittaessa biopolttoaineella toimivasta lämmittimestä.

Mökki on avoinna päivittäin klo 10-18, erinomainen päiväretken paikka lapsiperheille. Tilapäinen yöpyminenkin on mahdollista, vaara on tehtävä.

Tietoa Häähninmäen näkötorresta, Häähnintuvasta sekä alueen retkeily-, pyöräily- ja luontopoluista saa osoitteista Häähninmäen ulkoilualue, retkipaikka ja Hankasalmen Latu ja Polku. Tiedon, mikä puuttuu, saa Pekka Rossilta (puh. 0405229886).

Navigaattoriin laitettava osoite on Häähnintuvantie 160 41540 HANKASALMI. Auton parkkipaikalta näkötorstille on vajaa kilometri.

Ja mikä se Häähni on. Hämäläisten eräkielessä *tikka*.

Kotiseutuneuvos Reijo Rantanen

MUSEOKAMAA, OPASTUSTA JA RUNSAASTI VIERAITA: TOIMINNALLISTA LOMAA KOTIMAASSA JA -SEUDULLA

Kotiseutuneuvos Reijo Rantasen tervehdys Hintikan suukokouksessa 7.8.2021 (kuva: Elisa Mäkinen)

Kuntien taistellessa olemassaolostaan ja asukkaista pidetään tärkeänä tavoitteena myönteistä paikkakuntakuvaa, imagoa. Toisaalta kysyttäessä "mitä täällä on vierailijalle tai uudelle asukkaalle näkemisen arvoista, valitaan "eihän täällä meillä mitään ole".

Väitän, että metsien ja vesien lisäksi meillä Konnevedellä kuin vaikkapa Hankasalmella on

muutakin kiinnostavaa. Meillä löytyy jännittäviä tarinoita kiinnostavista paikoista, ihmisistä ja tapahtumista ja kotiseutumuseo.

Internet on nykyaikainen tapa jakaa ja hankkia tietoa. Konneveden museolla avattiin viime viikolla vajaan puolen kilometrin mittainen Lehmipolku, jonka varrella viisi lisätyn todellisuuden AR-taulua kertovat

karjanhoitokulttuurista aikana jolloin metsälaitumilla käyskentelivät maamme alkuperäisrotuihin kuuluvat kyytöt, lapinlehmät ja länsi-suomenkarjat.

Älypuhelimella ladattaviin videoklippeihin on koottu kuvia ja ääntä, karjan kutsuhuutoja ja ripsumalauluja. Teemaan liittyvät Gallen-Kallelan ja Järnefeltin maalaukset nähdään myös polun varrella suoraan Ateneumista.

Konneveden ja Hankasalmen museot ovat viime vuosina panostaneet rakennuksiin. Myllyt pyörimään -hanke ja Hallan talon peruskorjaus. Keski-Suomen museot ovat saneet yhteisen SIMO -kokoelman hallintaohjelman. Kokoelman digitoidaan ja siirretään nettiin.

Nykympolvi, koulua käyvät nuoremme tarvitsevat muistaakseen ja ymmärtääkseen runsaasti ”koordinaatteja”. Internet on väline, jota nuorisokäyttää. Tallenteiden ja valokuvien saattaminen digitaaliseen muotoon tuo tiedon menneestä laajemman joukon ulottuville.

Virtuaaliympäristö ei kuitenkaan korvaa reaaliympäristöä, koska kuvaruudussa tai näytöllä näkyvä kohde on hajuton ja mauton. Internet tarjoaa kuitenkin oivallisen tavan tutustua etukäteen kulttuuriympäristöön ja tutustumisen jälkeen voi sitten lähteä reaaliympäristöön löytämiensä tärkeiden kohteiden äärelle.

Emme saa kuitenkaan unohtaa kirjoja, lehtiä tai muita julkaisuja. Kotiseutuyhdistyksemme julkaisema Konneveden joulu on ollut Konnevesipuolueen pää-äänenkannattaja jo 43 vuotta. Muitakin kirjoja on toimitettu. Viime marraskuussa kuolleesta kalamiehestä ja kotitarverunoilijasta Tarmo Kalliosta ja hänen tuotoksistaan ilmestyy syksyllä kirja. Hintikkasuvun sukukirjat ja tiedotteet ovat usein olleet tärkeää lähdeaineistoa.

Muistomerkkien pystyttäminen on vanha tapa välittää viestiä yhteisöllemme tärkeistä ihmisistä, tapahtumista ja ilmiöistä.

1. Ensi vuonna 100 vuotta täyttävä Konneveden kunta sai ensimmäiset vakinaiset asukkaansa 1500-luvulla. Oliko ensimmäinen Istunmäelle asettunut Olli Varis vaiko Kärkkäälään muuttanut Pekka Laurinpoika Kärkkäinen vai Pekka Niilonpoika Kolari Särkisalosta vai Ruotajärvelle asumisensa rakentanut Matti Hänninen. Vai ehtikö ensimmäiseksi kuitenkin kirkonkylästä viljelytilansa löytänyt Suur-Rautalammin Hintikkasuvun kantaisä Matti Hintikka?

2. Kärkkäisen muistokivet julkistettiin Kärkkäälän kylän 450-vuotisjuhlissa 1998. Pietari Kärkäs (eli Pakka Laurinpoika) tuli poikineen Hämeestä ja asutti erämaan (olisiko 1538).

3. Matti Hintikka sai muistokiven Konneveden kirkonkylän keskustaana Vähälän puistoon 2005, jolloin Hintikkasuku piti 20-vuotisjuhlansa. ”Tänne sukunsa eräsijoille Suur-Rautalammin suvun kantaisä Matti Hintikka asettui Pälkäneeltä noin 1525 Sydänmaahintikan tilaa viljelemään.”

Hyvät Hintikkasuvun jäsenet! Konneveden Kotiseutuyhdistys kiittää hyvästä yhteistyöstä ja toivottaa menestystä arvokkaassa työssänne. Sitä on aiheellista juhlia tänäänkin.

Tervetuloa!

Vasemmassa kuvassa sukuneuvoston jäsenet Tapio Mäkinen ja Harri Pirkkalainen (kuva: Elisa Mäkinen). Oikealla presidentti Kekkonen muistomerkki Siikakoskella.

KUNNIAVIERAILU MUISTOMERKEILLE

Ennen vuoden 2021 Kärkkäälän suukokouksen alkua 7.8. sukuneuvoston edustajat suorittivat kunniakäynnin Hintikka-suvun ja presidentti Kekkonen muistomerkeillä laskien niiden juureen kukkatervehdykset.

Sydänmaa-Hintikoiden muistokivi paljastettiin 31.7.2005 juhlavasti julistuksella ja Eino Hintikan paljastuspuheella Konneveden kunnantalolla pidetyn suukokouksen yhteydessä. Suvun esi-isä Matti Hintikka tuli Suur-Rautalamille yli neljä vuosisataa sitten. Muistomeriksi sopiva kivi löytyi entisen Sydänmaa-Hintikoiden mailta tilan nykyisten omistajien suosiolla myötävaikutuksella. Muistokiveen on kiinnitetty laatta: *"Tänne sukunsa eräisjoille Suur-Rautalammin Hintikkasuvun kantaisä Matti Hintikka asettui Pälkäneeltä noin 1525 Sydänmaa-Hintikan tilaa viljelemään"*.

Konnevesi on Suomen kunta, joka sijaitsee Keski-Suomessa maakunnan itäosassa saman nimisen järven rannoilla. Presidentti Urho Kalleva Kekkonen oli kalastusvieraana

Siikakosken maisemissa vuosittain 1964–1981 merkiten päiväkirjaansa tarkasti tapahtumien lisäksi mm. kalasaaliit. Kalastustukikohtana Konnevedellä oli Käpysaari. Mainittakoon, että Kekkonen kalakavereina oli useasti mukana mm. vuorineuvokset Nesteen Uolevi Raade sekä erityisesti Polarin Kauko Rastas. Kalakavereihin kuului myös toimitusjohtaja Väinö Hintikka (s. 4.4.1906 – k. 1.8.1995, Parkarilan haara). Kauko Rastasta Polarin johdossa seurasi Väinön poika ja vuorineuvoksen arvonimen saanut Harri Hintikka (s. 27.3.1937 – k. 5.8.2010).

Presidentti Kekkonen muistomerkki Siikakosken sillan kupeessa paljastettiin Konnevesipäivien aikaan heinäkuussa 1990. Tarkoitusta varten sopiva graniittikivi oli löytynyt läheltä Siikakoskea, presidentin pääsoutajan Paavo Väisäsen mailta.

Hintikan Matin kalamaja sijaitsi Siikakosken partaalla, osoitteeksi on paikallistettu Sirkkamäentie 209. Kalamaja on Kekkonen muistomerkin välittömässä läheisyydessä.

TÄRKEÄÄ TIETOA SUKUSEURAN JÄSENILLE

Sukuneuvosto on kokoontunut elo-lokakuun aikana kolme kertaa. Järjestäytymiskokous pidettiin heti sukkokouksen jälkeen Kärkkäälässä. Yhdistysrekisterin ja pankkiasioiden muutosten hoitamiseksi pidettiin syyskuussa ylimääräinen sähköpostikokous. Lokakuussa oli myös sähköpostikokous, jossa vahvistettiin mm. toimintasuunnitelma.

Seuraava sukkokous on vuonna 2023. Sukuneuvoston kokousaikatauluja tarkasteltiin vuodelle 2022. Ajatuksena oli, että sukkokousten välivuosina voisi olla mahdollisuus sukkutapaamiseen sopivassa tutustumiskohhteessa. Vuoden 2022 toukokuun lopulla tällöinen tapaamismahdollisuus on suunniteltu uudistettuun Urheilumuseoon Helsingin Olympiastadionilla (kts. sivu 9).

Jäsentilanne

Sukuseurassamme on loppuvuodesta 2021 noin 207 jäsentä. Seuran taloustilanne on pysynyt vakaana ja kattaa suvun tiedottamisen kirjeitse ja lehdillä sekä internet-sivun kautta. Lisäksi on varauduttu e-kirjahankkeeseen sekä tarpeellisiin kokouskuluihin.

Sukuseuran kannalta toiminnan kannalta tärkein tulonlähde ovat jäsenten suorittamat vuotuiset jäsenmaksut. Sukuneuvoston päätöksen mukaisesti v. 2020 jäsenmaksuja ei ole peritty. Jos maksu on kuitenkin maksettu, se on huomioitu vuoden 2021 maksuissa.

Kärkkäälässä 7.8.2021 pidetyn sukkokouksen perusteella jäsenmaksu on edelleen v. 2021-23 15 euroa /v. Ainaisjäsenmaksu on 150 e /hlö. Liittymismaksua ei peritä. Sääntöjen mukaan kunniapuheenjohtajan ja kunniajäsenten jäsenyys on maksuton.

Jäsenmaksujen maksamisesta

Vuoden 2021 jäsenmaksukirje lähetettiin 4.6.2021 sähköpostilla jäsenille sukkokoukutsun yhteydessä. Tiedonkulussa on ollut ongelmia ja osoitetiedoissa puutteita, eikä tieto saavuttanut kaikkia jäseniä. Vuoden 2021 jäsenmaksusta lähetettiin kirjeitse uusintalasku, joka sisälsi 2 euron postimaksun, joten summa oli 17 euroa. Syksyn kuluessa rahastonhoitajamme on ollut yhteydessä jäseniin ja yhteystietoja on samalla päivitetty ajan tasalle.

Jatkossa sukuseuran vuoden 2022 jäsenmaksukirje lähetetään sähköpostilla tai postitse helmikuun ja huhtikuun aikana. Jos jäsenmaksu jostakin syystä jää maksamatta laskutetaan seuraavana vuonna molemmat jäsenmaksuvuodet. Tärkeätä on käyttää laskua maksettaessa viitenumeroa. Viitenumero on samalla jäsennumero ja ainoa tapa, jolla maksu kirjautuu kerralla oikein jäsenelle. Viitenumero on jäsenkohtainen ja pysyy jatkossa samana. Se on myös mahdollista tallentaa omaan maksusaajaluetteloon. *Huom: Viestikenttään ei sukuseuran kannalta tarvitse laittaa mitään tietoa. Viestikenttään merkitty tieto näkyy vain maksajalla.*

Osoitteenmuutokset

Muistattehan ilmoittaa sukuseuralle, jos osoitteenne muuttuu. Jäsentietojen muutokset toimitetaan jäsenrekisteriä hoitavalle rahastonhoitaja Tapio Mäkiselle. Sähköposti-osoitetietojen ajan tasalla olo ja ilmoittaminen muutoksista on tärkeä toimenpide, jotta sukulehdet ja -kirjeet tulisivat oikea-aikaisesti jäsenten tietoon. Jäsenissämme on myös useita samannimisiä henkilöitä. Sukuseuralle ei ole taloudellisia mahdollisuuksia saada osoitepäivityksiä väestörekisteristä. Samoin

on tärkeitä ilmoittaa sukuseuralle jäsenten kuolemantapauksista.

Uusia jäseniä kaivataan

Onko mielessäsi Hintikka-Sukuun kuuluvia ihmisiä, jotka olisivat kiinnostuneita sukuseuran toiminnasta? Liittyminen voi tapahtua seuraavasti:

- Sukuseuralla on kaksi kirjaa Suur-Rautalammin Hintikat- I-kirja (v. 2002) (40 euroa kpl) ja Suur-Rautalammin Hintikat II kirja (v. 2010) 35 euroa kpl. Jos sukukirjan oston yhteydessä liittyy samalla sukuseuran jäseneksi, tulee ensimmäisen vuoden jäsenmaksu ilmaiseksi. Tämä on hyvä vinkki, kun suunnittelette vaikkapa merkkipäivä- tai muita lahjoja.
- Jäseneksi liittyminen voi tapahtua yksinkertaisimmillaan ilmoittamalla nimen, osoitteen sekä sähköpostin s jäsenrekisteriä hoitavalle Tapio Mäkiselle. Tieto kulkee myös puheenjohtajan ja sukuneuvoston jäsenten kautta.

Hintikka-suvun t-paitoja vielä myynnissä

Sukuseuralla on vaakunalla varustettuja t-paitoja. Paidat ovat laadukasta puuvillaa ja

saatavilla kahdessa eri värissä: valkoisena ja keskipunaisena. Paitoja on tilattavissa vielä erä S-, M- ja XL-paitoja. Pienin koko käy nuorille. Hinnat postikuluineen (10 e kpl) tai useampi paita 7 e kpl + postimaksu. Kuvia paitoista ja muista tuotteista löydät osoitteesta hintikkasuku.com

Tiedustelut ja tilaukset: Tapio Mäkinen
puh. +358415045462 tai
makinen.tapio@gmail.com

Materiaalia jäsenlehteen?

Otamme mielellään vastaan tuleviin lehtiin Hintikoihin liittyvää materiaalia: juttuja, tarinoita, lehtileikkeitä, merkkipäivätietoja, muistokirjoituksia. Kuvia ja tarinoita suvun taloista, kaikkea, joka on kiinnostavaa muillekin kuin sukuun kuuluville ja joka lähentää meitä Hintikoita toisiinsa. Myös sanoma -ja paikallislehdessä olleet Hintikka-aiheiset artikkelit ovat kiinnostavia. Näitä voi toimittaa sukuseuran puheenjohtajalle ja/tai sihteerille.

Hintikka-Suku Ry

Pankkiyhteys Nordea FI 37 1080 3000 100359

Uudistetut kotisivut: hintikkasuku.com

SUKUNEUVOSTON JÄSENET JA RAHASTONHOITAJA

Puheenjohtaja: Harri Pirkkalainen
Ratavartijankatu 4 C 70, 00520 Helsinki
050-5118122
harri.pirkkalainen@gmail.com

Varapuheenjohtaja: Jukka Hintikka
jukka.hintikka@fimnet.fi

Rahastonhoitaja: Tapio Mäkinen
Tyryntie 2 B 10
37630 Valkeakoski
makinen.tapio@gmail.com

Sihteeri: Pirkko Kalliola
Harjukatu 4 A 30, 40100 Jyväskylä
040 540 4889
pirkko.kalliola@gmail.com

Muut jäsenet:
Anna-Maija Hintikka
anna-maija.hintikka@pp.inet.fi
Pekka Hintikka
pekka.hintikka@pp1.netsor.fi
Anne Virtanen
anne.s.virtanen@live.com

Sukuneuvosto onnittelee Joroisten kunnan kulttuuripalkinnon 6.12.2021 saanutta Anna-Maija Hintikkaa (keskellä). Kuvassa lisäksi vuoden esimerkillinen nuori Niklas Lepistö ja nuorisiohjaaja Sari Paavonsalo. Kuva: Sari Järn

Häähänmaella

Kuva: Elisa Mäkinen

Sukuseuran jäseniä Häähninmäen näköalatornilla. Kuva: Timo Kalliola